

melse er ophævet ved Straffelovens § 309, tilfalde Bøderne nu i Genhold til Pl. af 19de Februar 1819 vedkommende Jurisdiktions Politikasæ. Da det imidlertid synes naturligere, at de paagældende Beløb tilfalde en af de Statsbanedriften vedrørende Kasser med human Formaal, er det foreslaaet, at Bøderne skulle tilfalde de for Statsbanedriftens Personale oprettede Sygekasser efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for offentlige Arbejder.

§ Frd. af 1847 §§ 6 og 7 er fastsat Bøder af bestemt Størrelse for visse hyppigt forekommende Forseelser. En saadan Fiksering af Bødernes Størrelse er en nødvendig Forudsætning for den Jernbanepersonalet ved Frd.s § 9 hjemlede Ret til at affordre vedkommende Mulkt for visse Overtrædelser. Denne Beføjelse foreslaas i Genhold til § 13 i det foreliggende Udkast vedblivende tillagt Personalet, hvorfor man har foreslaaet, at det overlades til Ministeren for offentlige Arbejder at fastsætte Størrelsen af Bøderne for disse Forseelser, hvilket skønnes at være uden Betænelighed, naar Maksimum ikke gaar ud over 30 Kr.

Til § 13.

Bestemmelserne heri stemme i det væsentlige overens med Frd. 1847 § 9.

Til §§ 14 og 15.

Forsættlig Ødelæggelse eller Beskadigelse af Statsbanedriftens Gjenstande m. v. kan ofte ske under saadanne Omstændigheder, at Betingelserne for, at Sagen kan gøres til Genstand for offentlig Paatale efter Straffelovens § 296, ikke ere til Stede; da dette ikke kan anses for heldigt, har man foreslaaet, at Forseelser af den ommeldte Art, naar anden Straf ikke er forskyldt efter den

almindelige Lovgivning, medføre Bødeansvar efter Lovforslagets § 12 og altsaa altid blive offentlig Paatale undergivne.

Uf praktiske Grunde har man foreslaaet, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til med bindende Virkning — altsaa ogsaa overfor Domstolene — at fastsætte Normalpriser for mindre Beskadigelser af Materiellet m. v. Det kan med Sikkerhed forudsættes, at mange Retssager ville kunne undgaaes, naar Erstatningens Størrelse saaledes forud er fastlaaet, og naar Maksimum er fastsat til 50 Kr., synes der ikke at kunne rejses Betæneligheder af Betydning mod denne Bestemmelse. En lignende, Ordning bestaar forøvrigt allerede nu, idet der af Statsbanestyrelsen er udsærdiget Prislister, i hvilke der særlig til Brug for Stationerne overfor Publikum er fastsat Erstatninger af bestemt Størrelse for forskellige i den daglige Drift mere eller mindre hyppigt forekommende Beskadigelser, og i Almindelighed have de paagældende uden Vægning betalt de fastsatte Erstatningsbeløb. Uf praktiske Grunde vil det ligeledes være meget ønskeligt, at der kan foretages Udpantning for saadanne Erstatningsbeløb, og der synes heller ikke at kunne være nogen Betænelighed herved, naar Retten til at foretage Udpantning, som foreslaaet, er betinget af, at vedkommende selv har anerkendt sin Forpligtelse til at erstatte det paagældende Beløb.

Til § 21.

Da de nuværende Opflag ved Overførsler o. lign. henviser til Forordningen af 5te Maj 1847, vil det være nødvendigt, at der anskaffes og anbringes nye Advarselstabler; da dette vil medtage nogen Tid, har man foreslaaet, at Loven først træder i Kraft den 1ste Oktober 1896.